

Vasten 2021

met

de heilige Dominiek Savio

Vasten 2021

VASTEN 2021

met

de heilige Dominiek Savio

INLEIDING

HIER volgt een mooi verhaal, een heel eenvoudig verhaal dat ook jouw verhaal zou kunnen worden, liefste kind, als je dat met Gods genade zou willen. Het gaat over een jongen van jouw leeftijd, misschien iets ouder, misschien iets jonger, die bij Jezus-Hostie en Onze-Lieve-Vrouw de energie heeft weten te putten die hij nodig had om alles wat hij moest doen goed te doen. Hij heeft maar 15 jaar hier op aarde geleefd, wat niet heel lang is.

Hij heeft net zoals andere kinderen ouders, broers en zussen gehad. Hij is naar school gegaan en heeft daar vrienden gehad. Een doodgewone jongen dus.

Maar hij heeft een moeder gehad die hem, hoewel hij nog heel klein was, geleerd heeft met Jezus te praten als tegen een grote Vriend aan wie hij alles kon zeggen en vragen.

Later is hij een priester tegengekomen, in wie hij zijn vertrouwen kon stellen. Dat was Don Bosco, van wie je misschien al gehoord hebt. Hij heeft Dominiek geholpen

om baas over zijn eigen karakter te worden en om opgewekt en blij te zijn, zelfs wanneer het niet goed gaat.

Onder invloed van Don Bosco heeft Dominiek begrepen dat een christen iemand is die niet voor zichzelf leeft, maar voor de anderen. Dat een christen iemand is die eerst aan de anderen denkt, en dan pas aan zichzelf. Hij heeft zijn uiterste best gedaan om een fijne echte vriend te zijn, altijd bereid om te helpen, en om de anderen gelukkig te maken door hen te helpen een beter mens te worden.

Hij heeft zijn gebeden en zijn voortdurende zorg niet tot zichzelf en zijn omgeving beperkt, maar hij heeft zijn gedachten over de hele H. Kerk en over alle intenties van de paus uitgebreid. Het vurig verlangen om het protestantse Engeland te bekeren, dat men van oudsher met een mooie titel de *Bruidsschat van Maria* noemt, heeft hem niet losgelaten. Hij heeft ernaar verlangd dat er over de hele wereld kinderapostelen zouden zijn.

Als je hierna zijn levensgeschiedenis leest, dan zal je beter begrijpen dat het niet nodig is lang te leven of buitengewone dingen te doen om een heilige te worden. « *Laten we het gewone op een buitengewone manier doen* », zei Sint-Jan Berchmans. En je zal begrijpen dat zowel jij als de anderen, iedere christen op zich, geroepen is om een heilige te worden. Laten we de Hemel vragen ons daarbij te helpen in deze vastentijd.

*

* *

ASWOENSDAG 17 FEBRUARI

LIEF EN LEED

NEEM je atlas en bekijk de bladzijde van Europa ten zuiden van de Alpen. Daar ligt in Noord-Italië, een kwartier gaans van Turijn, het dorp Riva, waar de kleine Dominiek Savio op 2 april 1842 geboren wordt.

Zijn vader Carlo Savio is smid. Zijn moeder heet Brigida en is naaister. Ze zijn nog jong. Hij is 26 en zij 22. Het zijn prima christenen die, zonder in de ellende te zitten, arm leven.

Toen zij pas gehuwd waren, hebben zij een groot verdriet te verwerken gekregen. Iets meer dan een jaar geleden is hun eerste kindje na twee weken al gestorven. Hoewel ze wisten dat hun kind, dat gedoopt was, reeds in de Hemel is, hebben zij er veel verdriet om gehad.

Dikwijls laat God door het vertrek van een baby-tje naar de eeuwigheid over de nabestaanden kostbare genaden neerkomen. Dat zal later bv. het geval zijn bij meneer en mevrouw Martin, de ouders van de H. Teresia van het Kindje Jezus.

PUNTJE VAN VANDAAG : De Kerk vraagt ons om op Aswoensdag geen vlees te eten. Laten we die versterving met liefde brengen « *voor de mensen die niet in God geloven, Hem niet aanbidden, niet op Hem hopen en niet van Hem houden.* »

KLEUR het Kindje Jezus op de arm van het grote Mariabeeld in de kerk.

DONDERDAG 18 FEBRUARI

KIND VAN MARIA

DOMINIEK is de oudste in een rij van negen kinderen. Toen hij om 9u 's morgens geboren was, is hij in dezelfde namiddag om 5u al gedoopt. Dat gebeurde op Paaszaterdag en de vreugde bij deze geboorte smolt met het Alleluja van Pasen de harten van de gelukkige ouders samen tot één enkel hart.

Een moeder heeft altijd een grote invloed op de ziel van haar kind, zelfs als het nog heel klein is. Zo ook de moeder van Dominiek, die de H. Maagd innig bemint. Zij vertrouwt haar baby aan haar toe en een medaille, die boven zijn wieg hangt, beschermt hem.

Het beeld van Onze-Lieve-Vrouw staat op de schoorsteenmantel. Zelfs voordat het kind zijn gebaar kan begrijpen, brengt de moeder het armpje in de richting van het beeld om de H. Maagd kushandjes te geven. Dat is een gebaar dat Maria, die zoveel van de kinderen houdt, altijd beantwoorden zal.

De namen van Jezus en Maria zijn de eerste die Dominiek stamelend leert uitspreken, tegelijk met die van papa en mama. Hij is nauwelijks anderhalf jaar of hij doet al zijn uiterste best om de zeer korte maar liefdevolle woordjes na te zeggen, die zijn moeder hem bij zijn avondgebed leert.

PUNTJE : « O Maagd Maria, leer mij Jezus bij zijn Naam te noemen, zodat ik van Hem hou voor degenen

die niet van Hem houden. » Vandaag zal ik zijn zoete Naam dikwijls uitspreken, om zelf zachter en liever te zijn.

KLEUR het lievevrouwke onder de stolp op de schoorsteenmantel.

*

VRIJDAG 19 FEBRUARI

IK HOU VAN U, MARIA !

ONS vriendje is twee jaar wanneer het jonge gezin, dat er niet in slaagt om in Riva in zijn levensonderhoud te voorzien, besluit om te verhuizen en zich in Murialdo te vestigen. Murialdo is een gehucht dat onder de gemeente Castelnuovo d'Asti valt. Dominiek heeft een zwakke gezondheid. Aangezien Murialdo op een heuvel ligt, kan de lucht daar hem alleen maar goed doen.

Het is een eigenzinnig kind, maar hij tempert zijn koppigheid al, omdat hij ernaar verlangt daarmee Onze-Lieve-Heer en zijn ouders een plezier te doen. Zijn moeder heeft hem het Angelus geleerd en vanaf zijn vier jaar zegt hij dat mooie gebed, dat ons aan het mirakel van de Menswording herinnert, drie keer per dag met haar op.

Op een dag krijgt de familie een gast op bezoek, die mee aan tafel schuift. Plots staat Dominiek op, neemt zijn bord en gaat ergens anders zitten om zijn maaltijd voort te zetten. Wanneer zijn ouders hem daarop aanspreken, zegt hij : « *Ik durfde niet aan tafel blijven*

zitten met een man die begint te eten zonder bidden, zoals de beesten doen. »

Zijn ouders hebben de gewoonte aangenomen om gezamenlijk het rozenhoedje te bidden, als zij van hun werk thuiskomen. Op een dag horen zij hun jongetje naderen, dat op het eerste stuk van de Weesgegroeten begint te antwoorden.

Op het einde van een tientje vraagt vader : « *Dominiek, ben je niet moe ?* » – « *O, nee ! Ik wil met jullie doorgaan.* » Zo bad Dominiek vanaf toen elke avond de vijf tientjes met zijn ouders mee.

PUNTJE : « *Het rozenhoedje is een krachtig middel om de zielen te helpen het geloof, de hoop en de naastenliefde te bewaren. Er zijn mensen die niet goed weten hoe te mediteren of het niet kunnen. Wel, door simpelweg de rozenkrans vast te nemen om te bidden, tonen die zielen dat ze God niet vergeten zijn.* » (zuster Lucia van Fatima)

KLEUR de kleine Dominiek die zijn rozenhoedje bidt, thuis voor de schouw.

*

* *

ZATERDAG 20 FEBRUARI

ALLEEN MET GOD

SOMS verdwijnt Dominiek plotseling uit het zicht. Zijn ouders zoeken hem en vinden hem dan verborgen, stil, in een hoek van het huis, waar hij op een krukje

zit. « *Wat doe jij daar, Dominiek ?* » – « *O mama, ik denk aan Onze-Lieve-Heer en praat met Hem.* »

Op vijfjarige leeftijd nemen zijn ouders hem mee naar de kerk om de H. Mis bij te wonen. Moeder legt hem tot in het kleinste detail de betekenis van de plechtigheden uit. Dominiek kijkt zijn ogen uit. Met zijn hele hart verenigt hij zich met de altaargebeden, die zijn moeder voor hem in kinderlijke taal omgezet heeft.

Moeder moet hem ook de hele geschiedenis van Jezus vertellen. Het Lijdensverhaal vindt hij zo indrukwekkend. Jezus heeft zoveel moeten lijden om voor de mensen vergeving te verdienen. Hij begrijpt dus wat een groot ongeluk hun ongehoorzaamheid tegenover de goede God is.

Hij begrijpt ook dat de H. Mis het grote middel is om op de mensheid de genaden van vergeving te doen neerkomen, die Jezus verdiend heeft. Hij is nog te jong om te communie te mogen gaan, maar hij is al heel blij om op z'n minst aan het H. Misoffer te kunnen deelnemen.

PUNTJE : Laten we vragen aan de H. Geest om ons goed en vroom te maken ; dat Hij ons leert om van God te houden en vurig tot Hem te bidden.

KLEUR Don Bosco die als jongeman aan het bidden is in de velden rond Castelnuovo.

*

* *

ZONDAG 21 FEBRUARI - 1STE ZONDAG VAN DE VASTEN

VROEGE VOGEL

DE pastoor van het dorp, de Z.E. heer Zucca, is op zoek naar een misdienaar. Het zou iemand moeten zijn die graag elke ochtend heel vroeg de mis zou willen dienen. In die vurige landstreek zijn er tal van moedige christenen die alvorens te gaan werken, eerst de H. Mis willen bijwonen.

Dominiek vraagt aan zijn ouders toestemming om elke dag de H. Mis te mogen dienen. « *Maar jij bent nog erg klein. Jij bent zelfs nog geen zes jaar en de kerk ligt ver weg en daarbij heeft meneer pastoor gezegd dat het heel vroeg in de ochtend is* », krijgt hij te horen.

- « *O papa! Laat mij er toch naartoe gaan. Ik zal voor jou bidden en ik zal zo gelukkig zijn om de Mis te mogen dienen.* » Moeder Brigida laat zich daardoor ook overtuigen en besluit dat zij haar jongen zal vergezellen.

Dominiek leert de antwoorden en de handelingen aan het altaar snel vanbuiten en als zijn moeder ziek is of hem vanwege de huishoudelijke zorgen niet naar de kerk kan vergezellen, dan vraagt hij aan zijn engelbewaarder om hem op tijd te wekken. Hij staat dan vlug op om niet te laat te zijn.

PUNTJE : Vandaag zal ik aan Jezus beloven om altijd te luisteren naar mijn ouders en hun raad te volgen.

KLEUR de bloeiende boom.

MAANDAG 22 FEBRUARI

GROOT NIEUWS

SOMS komt Dominiek al aan de kerk aan om de mis te dienen, vóór dat de pastoor er is en terwijl hij dan wacht, gaat hij geknield voor de gesloten deur zitten zonder acht te slaan op de kou of de sneeuw. De pastoor is erg ontroerd als hij het vijfjarig mannetje zo ziet en haast zich dan om de deur te openen.

Dominiek dient de H. Mis met veel eerbied. Zijn groot verdriet is nog niet te mogen communiceren. Hij zou Jezus zo dikwijls willen ontvangen. Op een dag houdt hij het niet meer uit en na de H. Mis zegt hij tegen Don Zucca: « *O meneer pastoor, wanneer zal u mij Jezus geven?* »

Het kind is pas zeven en toen deed niemand zijn eerste Communie vóór zijn twaalf jaar. Hij kent echter al heel goed zijn catechismus en zijn godsvrucht is oprecht. Daarom twijfelt de pastoor niet en zegt: « *Luister, Dominiek, jij mag met Pasen je eerste H. Communie doen.* »

Thuis verdubbelt Dominiek zijn vriendelijkheid en zijn attenties door altijd gewillig te zijn, boodschappen te doen en diensten te bewijzen. Hij zoekt ook alle gelegenheden op om een offertje te brengen of, wat nog belangrijker is, om degenen in zijn buurt – zijn naasten – een plezier te doen.

PUNTJE : Laten wij ook trouw zijn in de kleine dingen. Laten wij onze plicht doen zonder een zuur gezicht te

zetten. Zo bereiden we ons voor op wat de goede God later van ons zal verwachten.

KLEUR het kader rond het portret van Dominiek.

* * *

DINSDAG 23 FEBRUARI

IN STAAT VAN GENADE

IEDERE avond loopt Dominiek zijn vader tegemoet, die van de smederij naar huis terugkeert. Voor deze werker is het de grootste beloning, als hij zijn Dominiek ziet komen aanhollen en hem om de hals vliegt. Later zal hij zeggen: « *Op zo'n moment viel al de vermoedheid van mijn werkdag van mij af.* »

Op Paaszaterdag is Dominiek gaan biechten. Van God heeft hij vergeving voor zijn fouten gekregen. Maar hij wil nog vergeving van zijn ouders krijgen. Hij vraagt hen geknield om hun zegen.

Zijn ouders zijn tot tranen toe bewogen. Zij tillen Dominiek op en omhelzen hem stevig. « *Mijn kleine Dominiek, wij hebben jou reeds vergeven. Dat de goede Jezus jouw hart altijd maar zeer rein bewaren mag.* »

Met heel haar geloof herhaalt moeder Brigida als een echte christelijke moeder de zin die koningin Blanca van Castilië eens tegen de H. Lodewijk zei: « *Je weet hoezeer ik jou liefheb, mijn kind. Welnu! Ik zou jou liever aan mijn voeten zien sterven dan jou schuldig te weten aan één enkele doodzonde.* »

PUNTJE : Laten wij ons voorbereiden op de H. Communie door een goede biecht te spreken : ik denk na over mijn zonden, ik heb er spijt over en ik vraag aan de goede God om mij te vergeven.

KLEUR de kaars in de kerk.

*

* *

WOENSDAG 24 FEBRUARI

LIEVER DE DOOD DAN DE ZONDE

OP 8 april 1849 is de langverwachte Paasdag aangebroken. Dominiek, die door zijn ouders vergezeld wordt, ontvangt voor de eerste keer Jezus, geheel en al levend in de H. Hostie, in de kerk van Castelnuovo d'Asti.

In diezelfde kerk heeft enkele jaren voordien Giovanni Bosco zijn eerste H. Communie gedaan. Dat is de bewonderenswaardige priester die Dominiek enkele jaren later zou ontmoeten, en die hem zal helpen om uit zijn ziel het allerbeste te halen.

De plechtigheid duurt lang, maar toch lijkt Dominiek niet vermoeid te zijn. Hij doet zijn dankzegging langer dan alle aanwezigen. Zijn ouders moeten hem onderbreken, want alleen zij zijn nog maar in de kerk en de tijd voor het ontbijt is aangebroken.

's Avonds zet Dominiek zijn besluiten met zijn fijne handschrift op papier :

1. *Ik zal dikwijls gaan biechten en zo vaak te communie gaan als mijn biechtvader het mij toestaat.*
2. *De zon- en feestdagen wil ik heiligen.*
3. *Mijn vrienden zullen Jezus en Maria zijn.*
4. *Liever de dood dan de zonde.*

PUNTJE : In welk puntje zal ik Dominiek navolgen ?

KLEUR de inktpot en het boekje waarin Dominiek zijn voornemens opschrijft.

*

* *

DONDERDAG 25 FEBRUARI

EERSTE VAN DE KLAS

“*Liever de dood dan de zonde.*” Daarin herken je de zin van koningin Blanca van Castilië, de moeder van de H. Lodewijk, die door moeder Brigida herhaald werd. De zonde alleen berokkent het ongeluk in de wereld. Als heel de wereld dat nu eens zou begrijpen !

Daarom voelt Dominiek in zijn hart het verlangen groeien om de zondaars te bekeren en ze te redden. Hij weet dat het beste middel daartoe, na de H. Mis en de Communie, het goed vervullen van zijn schoolplicht is.

Regelmatig gaat hij naar de school van het gehucht. Op negenjarige leeftijd heeft hij alles geleerd wat ze hem daar konden leren. Hij heeft een goed geheugen en is

pienter. Hij is zelfs de eerste van de klas. In Castelnuovo d'Asti is er wel een school voor hogere leerjaren, maar die ligt ver weg.

Viermaal vier km per dag, dat is vier uur onderweg zijn. 't Is veel voor een klein mannetje van tien jaar. Vader en moeder Savio aarzelen. Ze zijn niet rijk genoeg om Dominiek in Castelnuovo in pension te laten gaan. Maar het kind heeft zo'n verlangen om zich verder te ontwikkelen dat ze tenslotte toegeven.

PUNTJE : Vandaag (of morgen als het al avond is) probeer ik drie keer volgend schietgebedje te zeggen : « *O mijn Jezus, het is uit liefde tot U, tot eerherstel voor de beledigingen het Onbevlekt Hart van Maria aangedaan en voor de bekering van de zondaars.* » (Fatima)

KLEUR de vaas met rozen in de kerk.

*

* *

VRIJDAG 26 FEBRUARI

EN NOG EEN KILOMETER

IN juni begint Dominiek aan het nieuwe avontuur. Zowel 's zomers als 's winters legt hij de weg naar Castelnuovo viermaal per dag af. Het lijkt wel alsof de jongens van toen moediger waren dan die van nu. Vind je niet ?

In datzelfde tijdperk legt de jonge Jozef Sarto om dezelfde reden, blootsvoets met z'n schoenen over z'n

schouder om die niet te verslijten, ook iedere dag bijna 16 km af en wel van Riese naar Castelfranco. Hij zou de latere H. Pius X worden en hij werd twee weken vóór Dominiek heilig verklaard.

Op een hete zomernamiddag ontmoet Dominiek een voorbijganger, die hem wat water te drinken geeft. « *Ben je niet bang om zo alleen op stap te gaan, vriendje?* », vraagt deze. Let nu eens op het antwoord van Dominiek, dat ons doet ontdekken hoe hij de tijd van zijn lange wandelingen besteedt: « *Ik ben nooit alleen, meneer! Mijn engelbewaarder is constant naast mij.* »

- « *Maar het is vermoeiend zo'n weg viermaal per dag te lopen, vooral in deze hitte* », zegt de voorbijganger tegen hem. - « *O meneer, niets is er vermoeiend, wanneer men voor een baas werkt die goed betaalt* », antwoordt Dominiek. - « *Ah, en wie is die baas dan wel?* » - « *Dat is Onze-Lieve-Heer, die zelfs een glas water dat uit liefde gegeven wordt, beloont.* » In de stilte van zijn lange eenzame wegen vindt Dominiek Savio de tijd kort om Jezus te beminnen en met Hem te praten.

PUNTJE : Vergeten we niet dat de heiligen in de Hemel altijd klaarstaan om ons te helpen. Vraag aan je heilige patroon om je te helpen vechten tegen je grootste gebrek.

KLEUR Dominiek die aan het bidden is in de kerk.

*

* *

ZATERDAG 27 FEBRUARI

IK WIL PRIESTER WORDEN

DE heer Alexander Allora is een uitstekend leraar. Onder zijn leiding maakt Dominiek wonderbaarlijke vorderingen. Maar zijn klasgenoten zijn jaloers op hem en enkelen willen hem de slechte kant optrekken. Dominiek weerstaat ze echter tweemaal met glans en eer.

's Zomers is de weg vermoeiend en 's winters verschrikkelijk om te doorstaan, vooral voor zwakke longen. Dominiek wordt ziek. In het voorjaar van 1853 besluiten vader en moeder Savio om Murialdo te verlaten en zich in Mondonio te vestigen. Daar staat een geweldige school die geleid wordt door Don Guiseppe Cagliero en waar men zelfs Latijn kan leren.

Sinds verschillende maanden leeft er in Dominiek werkelijk het verlangen om priester en dienaar van Jezus te worden. Aan zijn nieuwe leraar legt hij de reden ervan uit: « *Ik zou graag priester willen worden om mijn ziel en daarbij die van vele anderen te redden. Er bestaat geen mooier leven dan Jezus te helpen om de wereld te redden.* »

PUNTJE: Het H. Hart is zeker en vast erg geraakt door die vurigheid van Dominiek! Laten we proberen hem na te volgen. « *Hart van Jezus, brandend van ijver voor de glorie van God, ik aanbid u en hou van u.* »

KLEUR de klimpaal met beloningen op de jaarmarkt.

ZONDAG 28 FEBRUARI - 2DE ZONDAG VAN DE VASTEN

IN DE HOEK

DOMINIEK doet steeds meer zijn best om op Jezus te lijken. Op een wintermorgen stoppen zijn klasgenoten stenen in de kachel van het klaslokaal. De dag ervoor had de leraar echter zorgvuldig hout klaargemaakt, zodat er 's ochtends een flink vuur zou zijn om de kinderen, die verkleumd zijn van de kou, te kunnen verwarmen.

Het vuur vat geen vlam. De leraar verwondert zich, opent de kachel en ontdekt de stenen. Er is zelfs sneeuw bijgegooid. « *Wie van jullie heeft dat gedaan?* », vraagt hij kwaad. De schuldigen zeggen op een valse manier: « *Dominiek!* »

De leraar staat verwonderd. « *Jij, Dominiek?* », vraagt hij. Dominiek antwoordt niet. « *Ga op je knieën zitten hier in het midden van de klas!* », zegt de leraar. Zonder iets te zeggen gehoorzaamt Dominiek.

De volgende dag geven de schuldigen zich aan en vragen om vergeving. De leraar ondervraagt Dominiek. « *Waarom heb jij gisteren, toen je beschuldigd werd, niet geantwoord?* » - « *Om het mijn klasgenoten te besparen weggezonden te worden. En ook om op Jezus te lijken* », is zijn antwoord. Dominiek kent het Lijdensverhaal van Jezus uit zijn hoofd en denkt er dikwijls aan.

PUNTJE : Laten we aan de H. Maagd alle kleine tegenslagen aanbieden die we op ons pad tegenkomen. En laten we meteen gehoorzamen aan onze ouders. Daar is

Maria gevoelig voor. « *O Maria, het is uit liefde tot u!* »

KLEUR het kader rond het portret van Don Bosco.

*

* *

MAANDAG 1 MAART

EEN BEROEMD PRIESTER

OP 13 april 1853 is het in Castelnuovo groot feest, want de bisschop is gekomen om alle kinderen uit de omgeving het Vormsel toe te dienen. Dominiek is er ook bij. Hij weet dat dit sacrament hem een veel grotere overvloed van de gaven van de H. Geest geeft. Met heel zijn ziel belooft hij aan Jezus om Hem voor altijd toe te behoren en om voor Hem als een dappere soldaat te vechten.

Voor Dominiek zou het ogenblik aangeboden zijn om naar het kleinseminarie te gaan, maar zijn ouders zijn te arm om voor hem een pension te betalen. Don Cugliero, aan wie hij zich toevertrouwd heeft, herinnert zich dat hij een zekere Don Bosco als studiegenoot op het seminarie heeft gehad, die zich geheel aan de jeugd toegewijd heeft en in Turijn een klein college geopend heeft.

Binnenkort moet Don Bosco juist naar deze omgeving komen. Ieder jaar brengt deze in september een vakantiekolonie jongens bij zijn broer in Becchi, met wie hij de druivenoogst komt binnenhalen en om er het feest

van Onze-Lieve-Vrouw van de H. Rozenkrans te vieren.

Don Cugliero neemt de postkoets naar Turijn en gaat de kamer van Don Bosco binnen. Deze laatste begint al beroemd te worden. Don Bosco is 39 jaar oud. Hij heeft een pensioonaat opgericht waar 600 jongens 's zondags regelmatig langskomen. Een honderdtal van die jongens zijn intern, en volgen lessen op zijn vakopleidingschool en aan zijn seminarie.

Don Cugliero vraagt hem de jonge Dominiek op te nemen. « *Wel, omdat ik over enkele dagen toch naar Becchi ga, vraag dan aan zijn vader om de jongen aan mij voor te stellen.* » Je kan je het geluk van Dominiek wel voorstellen bij de gedachte dat hij binnenkort de grote Don Bosco zal ontmoeten !

PUNTJE : Bij het begin van deze nieuwe maand noteer ik op een papiertje mijn voornemens voor deze Vasten. Bv. ik ga energieker zijn, minder vervelend voor mijn broers en zussen, de anderen met plezier laten winnen.

KLEUR het portret van Don Bosco.

*

* *

DINSDAG 2 MAART

EEN HOOPVOLLE LEERLING

OP een mooie ochtend in oktober komen vader Savio en zijn zoon in Becchi aan. Don Bosco, die hen verwacht, komt naderbij en direct voelt Dominiek de

goede verstandhouding die er tussen hen beiden bestaat.

In alle eenvoud vertelt hij zijn leven, zijn studies, zijn verlangens. Met vuur stelt hij daarop de hoofdvraag : « *Don Bosco, zou u mij mee willen nemen naar Turijn ?* » – « *Ik zeg niet nee,* » antwoordt Don Bosco, « *ik denk dat jij van goede stof gemaakt bent.* » – « *Van stof? Wat bedoelt u daarmee?* », vraagt Dominiek nietsvermoedend. – « *Ik zou er een mooi kleed van kunnen maken, om het aan Onze-Lieve-Heer aan te bieden* », is het antwoord van Don Bosco. – « *Ah, ik begrijp het! De stof, dat ben ik, en de kleermaker, dat bent u. O ja, ik wil door u heel graag geknipt en gesneden worden voor Jezus.* »

– « *Maar eerst moet ik zien of jij wel kan studeren. Kijk, neem gedurende de tijd dat ik even met je vader praat deze krant DE KATHOLIEKE LECTUUR, en bestudeer voor mij deze bladzijde. Morgen moet jij mij die opzeggen* », gaat Don Bosco verder.

Er zijn nog geen tien minuten verstreken of Dominiek is er weer met het dagblad in zijn hand. « *Vader, als u het wil, dan zeg ik u de bladzijde op. Ik ken ze al.* » Zonder een enkele fout zegt Dominiek het artikel op en met helderheid beantwoordt hij alle vragen die Don Bosco omtrent de tekst stelt.

« *Geweldig, Dominiek!* », zegt Don Bosco daarop. « *Omdat jij het ogenblik om het op te zeggen vooruit bent gelopen, zal ik ook op het uur van mijn antwoord vooruitlopen: 't is in orde, jij zal mee naar Turijn komen. Van nu af aan beschouw ik jou als één van mijn dierbare kinderen.* » Dominiek maakt een lichtsprong van

blijdschap. In een opwelling die uit zijn hart komt, kust hij de hand van Don Bosco en zegt hem: « *Ik hoop mij zo goed te gedragen dat u er nooit spijt van zal hebben mij met u meegenomen te hebben.* »

PUNTJE: Laat ik eens stilstaan bij mijn vriendschappen: welke vrienden trekken mij tot het goede? En welke trekken mij naar beneden? In deze maand van Sint-Jozef zal ik dikwijls zeggen: « *Sint-Jozef, trouwe vriend, bescherm mij!* »

KLEUR een jongen die met de bal speelt.

*
* *

WOENSDAG 3 MAART

HEER, GEEF MIJ ZIELEN

ONZE held mag vertrekken naar Turijn. Enkele dagen na het bezoek van Don Bosco, op 29 oktober 1854, neemt Dominiek afscheid van zijn kleine dorp.

Hij neemt de oude postkoets die hem, na een hobbelige rit, afzet aan de rand van Turijn. Het is de eerste keer dat hij in een stad komt. Turijn telt in die tijd 160.000 inwoners.

Het is juist marktijd. Wat een herrie in vergelijking met zijn vredige Mondonio! Snel gaat hij het pensioonaat binnen.

Hij klopt aan bij de priester-directeur en hoort dan « *Avanti! Binnen!* » Daar staat hij tegenover Don Bosco,

die aan zijn tafel zit te schrijven. Vóór hem hangt een schilderij van de H. Franciscus van Sales, met daarboven vijf Latijnse woorden in grote letters.

Een glimlach en twee uitgestrekte armen ontvangen de kleine reiziger. Gewoontegetrouw vraagt de goede priester hem naar nieuws over zijn familie, over de pastoor van Mondonio en het nieuws omtrent zijn reis.

Don Bosco merkt dat de jongen zijn blik gericht houdt op het opschrift dat boven het schilderij hangt. « *Ben jij sterk genoeg in Latijn om mij die vijf woorden uit te leggen?* » Die luiden : *Da mihi animas cætera tolle.* Dominiek beproeft er zijn krachten op en vertaalt de eerste woorden : « *Heer, geef mij zielen. Maar cætera tolle, wat wil dat zeggen?* » – « *Ah! Dat is een deal met Onze-Lieve-Heer* », antwoordt Don Bosco. « *Ik vraag Hem om zielen en ik betaal Hem door aan Hem de rest af te staan.* »

– « *O, ik begrijp het, denk ik. Het is niet zoals daarnet op de markt. Hier worden geen goederen gekocht maar zielen. Maar hoe krijgt u dat voor elkaar?* » – « *Door hetgene wat wij doen, goed te doen. Zo! De recreatie is begonnen. Ga maar naar beneden de speelplaats op. Je zal er klasgenoten vinden. Ga met hen spelen. Tot later!* »

PUNTJE : Wist je dat paus Franciscus het jaar 2021 heeft uitgeroepen tot het jaar van Sint-Jozef? Dat wil zeggen dat als we goed tot die grote heilige bidden, we zeker en vast grote of kleine gunsten van hem kunnen verkrijgen. Probeer het maar eens.

KLEUR nog een jongen die met de bal speelt.

DONDERDAG 4 MAART

SERVICE

DE volgende dag volgt Dominiek met een twaalftal klasgenoten van zijn leeftijd de Latijnse en Griekse lessen, die door de uitmuntende leraar Bonzanino gegeven worden. Die vriend van Don Bosco heeft erin toegestemd om de jongens van het pensionaat tezamen met de jongelui uit de rijke kringen van de stad les te geven.

Dominiek heeft begrepen dat de christen in zijn gewone plicht van staat de beste gelegenheden vindt om God te verheerlijken en zo de bekering van de zondaars te verdienen. Hij legt zich dan ook met heel zijn wil toe op zijn studies, waardoor hij weldra naar een hogere klas mag gaan.

Daarbij loopt hij altijd met een glimlach rond en denkt hij aan de anderen. Op het pensionaat verzamelt hij zoveel mogelijk medailles, prentjes en kruisbeeldjes, om die te kunnen uitdelen eenmaal hij thuis op vakantie is.

Iedereen houdt van hem en de kinderen zoeken hem graag op, want hij is altijd vrolijk en kent veel geweldige verhalen.

PUNTJE : Maria houdt van de nederigheid. Laten we net zoals Dominiek kleine diensten bewijzen thuis, op school, aan onze grootouders.

KLEUR Don Bosco die tot boven in de klimpaal geraakt is.

VRIJDAG 5 MAART - 1STE VRIJDAG VAN DE MAAND

VAN IN DEN BEGINNE

OP 8 december 1854 heeft er een grote historische gebeurtenis plaats, want in Rome wordt op die dag de titel van Onbevleete Ontvangenis door paus Pius IX als dogma verklaard.

Weet jij wat dat wil zeggen? Vanaf het allereerste begin van haar bestaan, toen God haar bedacht had lang vóór het ontstaan van de wereld, is de H. Maagd vrij van de vlek van de zonde gebleven. En vanaf dat allereerste begin is zij vervuld geworden van de goede God. Nooit heeft de duivel enige greep gehad op de ziel van zij die de Moeder van God moest worden.

Dit feest wordt door de hele christenheid met veel geestdrift gevierd. Ook Dominiek bereidde zich met veel vurigheid voor op die dag. Op kleine papiertjes had hij negen goede daden geschreven, één voor elke dag van de voorafgaande noveen. Elke dag trok hij lukraak een papiertje en verplichtte zich dan het in praktijk te zetten.

's Avonds herhaalt Dominiek voor het slapengaan zijn toewijding tot het Onbevleete Hart van Maria en hij smeekt haar om hem altijd heel zuiver te bewaren. Van nu af neemt hij het besluit om elke week bij Don Bosco te gaan biechten.

PUNTJE: Voor op hun slaapzaal hadden de jongens van het pensioonaat een altaartje voor Onze-Lieve-Vrouw geknutseld. Laten we hen nadoen, zodat de H. Maagd

de belangrijkste, mooi versierde plaats heeft in onze kamer, net zoals in ons hart. Samen met Dominiek bid ik: *« Maria, ik geef u mijn hart, maak dat het altijd het uwe is. Jezus, Maria, wees altijd mijn beste vrienden. Liever wil ik sterven dan zonde te doen. »*

KLEUR de lijst van het lege kader.

*
* *

ZATERDAG 6 MAART - 1STE ZATERDAG VAN DE MAAND

EEN SOMBERE HEILIGE

DON BOSCO houdt op een zondag in de Vasten van 1855 een preek over de plicht van elke mens om heilig te worden. Het is de meest zekere weg om echt gelukkig te zijn en goed te doen voor de anderen. *« Ik moet een heilige worden »*, herhaalt Dominiek voor zichzelf de hele dag.

Daarom begint hij zijn offers te vermenigvuldigen en flink boete te doen. Don Bosco begint te merken dat er iets veranderd is bij zijn leerling, die zijn goede humeur en zijn gewone opgewektheid schijnt te hebben verloren.

« Kijk uit, » zegt Don Bosco, *« jij gaat de verkeerde weg op. Jij bent te gespannen en je hebt slecht begrepen wat heiligheid is. Een sombere heilige is een armzalige heilige; vergeet dat niet, Dominiek! De heiligheid bestaat vooral in het grootmoedig volbrengen van de wil van de goede God, maar dan wel met een flinke glimlach op*

je gezicht. »

Dominiek begrijpt dat nu. Hij heeft de vrede teruggevonden en wat later schijft hij aan één van zijn vrienden : « *Hier op de school van Don Bosco leren wij dat de heiligheid bestaat in het blijmoedig doen van onze dagelijkse plicht, zowel tijdens de speeltijd als de lessen.* »

Hij ontpopt zich meer en meer als een opgewekte kameraad, als een gangmaker bij het spelen en hij is altijd te vinden voor het vertellen van een goede mop om zijn vrienden te laten lachen. Iedereen mag hem graag en respecteert hem. Zijn invloed op de andere jongens wordt groter.

PUNTJE : Op deze eerste zaterdag van de maand wil ik Onze-Lieve-Vrouw van Fatima troosten door flink mijn rozenhoedje te bidden. Zij zal mij dan helpen een kleine heilige te worden !

KLEUR Don Bosco die met de kinderen speelt.

*

* *

ZONDAG 7 MAART - 3DE ZONDAG VAN DE VASTEN

KWAJONGENS

EEN zekere dag hoort Dominiek dat er een gevecht tussen twee vrienden, ouder dan hem, geleverd gaat worden. De twee jongens, door het dolle heen, hebben besloten om elkaar met stenen te bekogelen. Dominiek probeert hen ervan af te brengen, maar zij zijn te ge-

prikkeld om naar hem te luisteren.

« *Och, in 's Hemelsnaam! Ga dan vechten,* » zegt Dominiek, « *maar laat mij jullie eerst een voorwaarde stellen.* » – « *Goed, als die ons niet belet om te vechten.* » – « *Oké, ik zal ze jullie op het terrein vertellen.* »

« *Wil jij ons verraden en beginnen te roepen?* », vragen zij. – « *Nee! Daarop geef ik jullie mijn woord.* » De twee tegenstanders hebben een onbebouwd terrein buiten de stad uitgekozen. Ze gaan enkele passen van elkaar verwijderd staan en grijpen ieder vijf stenen.

« *Wacht!* », zegt Dominiek, terwijl hij tussen hen in gaat staan. « *Kijk! Hier hebben jullie mijn voorwaarde.* » Terzelfdertijd steekt hij een kruisbeeld omhoog. « *Ik wil dat jullie allebei goed naar Jezus, hangend aan het kruis, kijken en dan met luide stem zeggen: "Jezus is onschuldig gestorven terwijl Hij aan zijn beulen vergaf, maar dat kan me niet schelen. Ik, zondaar, ik wil me wreken!"* » Daarop knielt hij voor de oudste neer en zegt hem: « *Begin maar; gooi die eerste steen maar naar mijn hoofd.* »

Verwonderd antwoordt de jongen hem: « *Maar... ik heb niets tegen jou. Ik sta zelfs klaar om je te verdedigen.* » Daarop gaat Dominiek naar de tweede en krijgt hetzelfde antwoord. Dan roept hij uit, terwijl hij nog steeds met zijn kruis blijft zwaaien: « *Jullie zouden niet aarzelen om mij te verdedigen, ik die niets waard ben, maar voor een belediging riskeren jullie wel je eigen ziel, die het Bloed van Jezus gekost heeft!* » Ondersteboven van die woorden en van de dapperheid van Dominiek

maken de twee jongelui het weer goed met elkaar en laten zich door onze held bij een biechtvader brengen.

PUNTJE : Laten wij ons altijd inzetten om de goede vrede te bewaren.

KLEUR een boze jongen met stenen in de hand.

*

* *

MAANDAG 8 MAART

ZOETE KLAPPEN

ONDER de kinderen en jongelui die in het huis van Don Bosco wonen zit vanalles, zowel goeden als slechten. Velen onder hen hebben geen christelijke jeugd gehad en zijn in hun jonge jaren het slachtoffer geweest van heel slechte voorbeelden.

Don Bosco houdt van hen allemaal evenveel en wil van ieder de redding. Hij vraagt aan Dominiek om zich het heil van al zijn broers aan te trekken, zelfs dat van de minst goeden. Sommigen beschuldigen hem ervan spion voor Don Bosco te zijn.

Op een dag krijgt één van hen het op zijn zenuwen door een opmerking van Dominiek – nochtans vriendelijk – en geeft hem een vuistslag midden in zijn gezicht. Hij voegt eraan toe : « *Vooruit, geef die maar voor mijn part aan Don Bosco door.* » Dominiek bloedt, maar geeft taal noch teken onder die belediging.

Hij aanvaardt dit lijden met een blijde glimlach en

enkele dagen later verkrijgt hij door zijn offer van God de genade dat zijn aanvaller helemaal verandert.

PUNTJE : Een goed verdragen vernedering, of een ingeslikt kwaad woord, kan een ziel van de hel redden.

KLEUR de andere jongen met stenen in de hand.

*

* *

DINSDAG 9 MAART

HET GENOOTSCHAP VAN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS

NOOIT zal Dominiek iemand verklikken. Maar als een stoute klasgenoot een tijdschrift met smerige illustraties meebrengt, dan wijst hij hem nadrukkelijk op het kwaad dat hij daarmee kan doen.

Als de ander een gezicht trekt dat hij hem niet begrijpt, dan rukt Dominiek met gezag het blad uit zijn handen en scheurt het aan stukken. En dan zegt hij : « *Wanneer je verlept graan naar de molen brengt, dan komt er meel met de mijt erin uit. Hier willen wij schoon blijven, dus kom ons niet vergifigen met jouw vuiligheden.* »

Binnen enkele maanden zijn de smerige bladen uit huis verdwenen. Met toestemming van Don Bosco brengt hij enkele bijzonder vurige vrienden bijeen en nodigt hen uit om met hem het *Genootschap van de Onbevlekte*

Ontvangenis op te richten.

De opzet van dat Genootschap is om aan de H. Maagd een plezier te doen door te gehoorzamen aan het reglement van het huis, door met vuur zijn werk te doen en om ervoor te zorgen dat vrienden geholpen worden. « *Als ik nu eens al mijn vrienden voor God zou kunnen winnen, wat zou ik dan gelukkig zijn!* », zegt hij dikwijls tegen Don Bosco.

PUNTJE : Jezus vraagt ons geen grote offers. Laten wij moedig en vrolijk enkele kleine verstervingen brengen om de Onbevleete Ontvangenis een plezier te doen.

KLEUR de derde jongen die met de bal speelt.

*

* *

WOENSDAG 10 MAART

DE VROLIJKE GEZELLEN

DE leden van het Genootschap van de Onbevleete Ontvangenis leggen zich erop toe catechismusles te geven aan hen die achterlopen en zorgen door hun gebed, offer en toewijding voor de meest verharde vrienden van het pensionaat. 21 artikelen omschrijven nauwkeurig de besluiten van de gezellen van de H. Maagd.

In zijn gebruikelijke eenvoud weigert Dominiek om voorzitter te worden van de groep die hij heeft opgericht. De jonge Rua aanvaardt dan de leiding. Op 8 juni 1856 wordt het Genootschap van de Onbevleete Ontvangenis

officieel opgericht.

Wanneer in december 1859 de gemeenschap van de salesianen wordt opgericht, zijn er 17 onder hen die oude metgezellen van Dominiek zijn.* Onder hen bevindt zich hun voorzitter Don Rua, die de eerste opvolger van Don Bosco zal worden. Op dat moment zal Dominiek echter al in de Hemel zijn.

**Een salesiaan is een broeder van de congregatie die door Don Bosco in 1859 werd gesticht voor de opvoeding van de verwaarloosde jeugd. Ze zijn genoemd naar Sint-Franciscus van Sales.*

PUNTJE : Zelfs al worden we erom uitgelachen, laten we fier zijn op ons kruisje of de medaille van de H. Maagd rond onze hals. Het zijn de kentekenen van de katholiek !

KLEUR het beeld van Ons-Lieve-Vrouwke in de kerk.

*

* *

DONDERDAG 11 MAART

DE LIEFDE VOOR DE KERK

HET is een gewoonte van Don Bosco om elke avond zijn wereldje rond zich heen te verzamelen. Dan geeft hij aan zijn jongens tips voor een vuriger leven en vertelt hij mooie verhalen. Ook probeert hij dan om bij hen de liefde tot de H. Kerk te ontwikkelen.

We zijn dan in het midden van de 19de eeuw en in die tijd werd er veel over de bekering van Engeland

gesproken. 300 jaar tevoren was koning Hendrik VIII in opstand gekomen tegen de paus. Hij had zich namelijk geërgerd aan die laatste, omdat die geweigerd had om hem te laten scheiden van zijn koningin. Daarop had de koning zichzelf en heel zijn koninkrijk van de Kerk afgesneden en was Engeland protestants geworden.

Gedurende bijna een eeuw werden de katholieken vervolgd. Bij duizenden werden onder de regering van koningin Elizabeth, de dochter van Hendrik VIII, priesters en gelovigen gemarteld. Velen moesten uitwijken of zich op z'n minst verbergen.

Maar tegen 1840 begint de toestand zich te verbeteren. Er worden door de paus opnieuw katholieke bisschoppen benoemd. Beroemde anglicanen zoals Newman en Manning, die geschiedenis gestudeerd hebben, geven zich rekenschap van de grote vergissing die Engeland van Rome heeft afgesneden en bekeren zich officieel tot het katholieke geloof. Veel Engelsen volgen hun voorbeeld.

Don Bosco stelt zijn kinderen op de hoogte van het grote nieuws uit de katholieke wereld en het hart van Dominiek trilt net zoals dat van zijn meester. Hij bidt vurig voor de bekering van Engeland.

Op een morgen vertrouwt hij Don Bosco toe : « *Vader, wat zou ik graag naar Engeland willen gaan om er de paus te doen leren kennen en beminnen. In mijn gedachten heb ik de paus gezien met een brandende fakkel in de hand, stappend door een donkere vlakte vol mensen die tastend hun weg zochten. Toen de paus naderde, lichtte het land op alsof het midden op de dag was. God bereidt*

in dit koninkrijk een grote triomf voor het katholieke geloof voor ! », voorspelde Dominiek.

PUNTJE : Wat houdt Maria van dat missionarisvuur !
Vandaag doe ik iets kleins voor de bekering van Engeland.

KLEUR Dominiek die de ruziënde jongens tegenhoudt.

*

* *

VRIJDAG 12 MAART

EEN ENGEL UIT HET PARADIJS

DOMINIEK krijgt een steeds groter wordende devotie tot de H. Eucharistie. Hij gaat niet alleen elke dag te communie – wat in die tijd uitzonderlijk was – maar hij bereidt zich ook telkens voor op zijn H. Communie door dikwijls aktes van verlangen te zeggen en door kleine stille offertjes te doen, die op deze manier zijn liefde voor Jezus in de H. Hostie bewijzen.

Wanneer hij te communie gaat, gaat hij daarna terug naar zijn plaats en legt zijn hoofd in z'n handen. Zo blijft hij dan lang met Jezus in gesprek, tot ver na het einde van de H. Mis. Hij heeft aan Jezus zoveel dingen te vragen en te zeggen.

Op een dag schijnt Dominiek verdwenen te zijn. Hij is niet in de klas geweest. Hij is ook niet bij het middagmaal aanwezig. Gedurende de recreatie is hij er ook al niet. Ze zoeken hem overal. Ze zijn ongerust en gaan uiteindelijk Don Bosco waarschuwen.

De priester begeeft zich naar de kerk en vindt Dominiék onbeweeglijk als een standbeeld vóór het altaar met zijn blik op het tabernakel gericht. « Wel, Dominiék ! », roept Don Bosco. Dominiék verroert zich niet. Don Bosco pakt hem bij de arm en schudt hem door elkaar.

Dominiék lijkt wakker te worden. « O mijn God, is de Mis al gedaan ? » – « Maar jongen, » zegt Don Bosco, « het is al twee uur in de namiddag ! » – « Oh, ik heb er geen erg in gehad. Vergeef me, vader, dat ik in het reglement van het huis tekort geschoten ben. »

Mama Margaretha, de moeder van Don Bosco, zorgt voor het eten en voor de ziekenzaal. Meerdere keren heeft zij de godsvrucht van Dominiék opgemerkt. « Jij hebt vele goede jonge mensen hier in huis, » zegt ze op een dag tegen haar zoon, « maar geen enkele evenaart dit kind. Aan de voet van het tabernakel lijkt hij wel een engel uit het Paradijs. »

PUNTJE : Vandaag gehoorzaam ik stipt aan mijn ouders. « Een jongen die gehoorzaamt, die is op weg naar de heiligheid. In het tegenovergestelde geval is hij op een weg die leidt naar het verlies van al zijn deugden. »

KLEUR de kaars op de schouw en de schoorsteenmantel.

*

* *

ZATERDAG 13 MAART

OP HET LAATSTE NIPPERTJE

HERHAALDE malen wordt de stad Turijn door cholera-epidemieën getroffen, die talrijke slachtoffers maken. Don Bosco en zijn gezellen wijden zich aan de zieken en wonder boven wonder wordt geen enkele van hen door de ziekte besmet.

Op een avond bonst Dominiek op de deur van Bon Bosco. « *Kom gauw, vader, er is een zieke die naar u vraagt!* » Don Bosco volgt hem. Dominiek leidt hem door de kleine straatjes van het oude Turijn. « *Maar hoe kan jij nu weten dat een zieke zo ver van thuis mij nodig heeft?* », vraagt Don Bosco verwonderd. – « *Vraag mij niet om uitleg, maar laten we snel zijn.* » Dominiek staat stil voor een huis van drie verdiepingen en zegt: « *Hier is het!* »

Daar ligt inderdaad een man in doodsangst. Het is een afvallige. Hij heeft niemand die hem verzorgt, en kon daarom ook niet om een priester vragen. Maar hij verlangde er erg naar om in vrede met Onze-Lieve-Heer te sterven. Don Bosco neemt hem de biecht af en enkele minuten later sterft de zieke in de handen van de priester, terwijl hij heel gelukkig is vergeving te hebben gekregen.

PUNTJE: Ik wil dikwijls mijn engelbewaarder aanroepen: « *Liefste Engel, help mij!* » of « *Goede Engel, de duivel wil mij een zonde laten doen, bid voor mij!* »

KLEUR Dominiek die aan het schrijven is.

LÆTAREZONDAG* 14 MAART

EEN OLIJKE ZIEKE

NOG steeds eist de cholera-epidemie zijn tol onder de inwoners van Turijn. En nog steeds gebruikt Onze-Lieve-Vrouw haar Dominiek als instrument om de arme slachtoffers bij te staan. Op een zekere 8ste december, feest van de Onbevleete Ontvangenis (!), gaat Dominiek het pensionaat uit, gedreven door een onzichtbare kracht. Hij belt aan bij een soort hotel. De patroon verschijnt en zegt: « *Wat verlang je, jongen?* »

- « *Is er in uw huis geen zieke die besmet is met cholera?* », vraagt Dominiek. - « *Goddank niet* », antwoordt de goede man. - « *Toch ben ik er zeker van dat er in uw huis een zware zieke ligt.* »

- « *Jongen, je hebt je vast vergist van deur; hier zijn wij allemaal gezond.* » Even staat Dominiek te peinzen. Dan herhaalt hij ongerust: « *Neem 't mij niet kwalijk, meneer, maar ik ben er zeker van dat er bij u een oude vrouw ligt, die pijn heeft en naar een priester verlangt.* »

Schouderophalend gaat de baas alle kamers af. Maar wat nu? Op een zolderkamertje ligt inderdaad een arm oud werkstertje te kronkelen van de pijn. Een uur voor haar sterven kan de priester, in allerijl geroepen, haar nog het Laatste Oliesel toedienen.

In juni 1856 wordt Dominiek ziek en verhuist hij naar de ziekenzaal van het huis. Hij denkt echter eerder aan de anderen dan aan zichzelf en hij helpt de zieken-

broeder met het verzorgen van zijn kleine kameraden. Hij vindt het heerlijk om van bed tot bed te gaan en iedereen op te beuren.

Een ongeruste Don Bosco stuurt Dominiek naar huis om daar de lucht van zijn geboorteland in te ademen. In de zomer is Dominiek dus bij zijn ouders, waar hij weer snel op krachten komt. Ze zijn blij hun dierbaar kind terug te zien dat voor hen en voor zijn broers en zussen een echte zonnestraal is.

**4de zondag van de Vasten, naar de aanvangswoorden van de Mis :
Laetare, Jerusalem, Verheug u, Jeruzalem (halfvasten).*

PUNTJE : Laten we de anderen plezier doen door onze kwade woorden in te slikken, vriendelijk te spreken en hen met de glimlach te helpen.

KLEUR de koeien en het landschap rond Castelnuovo.

*

* *

MAANDAG 15 MAART

GODSGESCHENK

EIND augustus keert Dominiek terug naar Turijn. Maar op een dag in september gaat hij Don Bosco opzoeken en zegt hem : « *Vader, laat mij alstublieft direct naar Mondonio vertrekken.* » – « *Waarom dan, Dominiek?* », vraagt Don Bosco. « *Je komt er net vandaan!* » – « *Omdat mama vast en zeker ziek is* », luidt

het antwoord. - « *Hoe kan jij dat nu weten? Je hebt geen brief van je vader gekregen.* » - « *Nee, maar toch weet ik het* », zegt Dominiek weer. « *Ik moet vertrekken, opdat mama beter wordt.* »

Don Bosco voelt goed aan dat het kind niet tegen hem liegt. « *Wel, vooruit dan maar!* »

Dominiek vertrekt onmiddellijk. Op enkele kilometers van Mondonio ontmoet hij op een viersprong zijn vader, die naar de dokter loopt. « *Maar Dominiek, hoe komt het dat jij hier bent?* », vraagt zijn vader heel verwonderd. - « *Ik weet dat mama ziek is, maar ze zal weldra beter worden.* » Dominiek loopt snel naar huis en gaat naar boven om zijn moeder te omhelzen, die erg verbaasd is haar grote zoon te zien. « *Mama, maak je niet ongerust. Ik ben hierheen gekomen om je te zeggen dat Onze-Lieve-Vrouw je gaat genezen* », zegt hij.

Dan hangt hij een lint met een medaille van de H. Maagd om haar hals en keert direct weer naar Turijn terug. Nauwelijks is hij vertrokken of zijn moeder begint zich beter te voelen. Haar pijnen houden op en enkele uren later komt een kleine Catharina de huiselijke kring vergroten.

De dokter begrijpt er niets van; zowel de moeder als het kindje verkeren in goede gezondheid. In tussentijd legt Dominiek aan Don Bosco rekenschap af van zijn dagtocht: « *Het is gebeurd. Ik heb de H. Maagd om mama's hals gehangen en ze is genezen.* »

Zie eens hoe Ons-Lieve-Vrouwke van de kleine kindjes houdt!

PUNTJE: Laten we door ons goede voorbeeld ons geloof uitstralen naar onze kameraden, zonder er ooit verlegen voor te zijn.

KLEUR de melkkitten en de boterkist op de kar.

*

* *

DINSDAG 16 MAART

ZIJN KRUISWEG BEGINT

HET schooljaar 1856-57 is begonnen. Dominiék komt als tweede van de klas uit de bus. Hij volgt Latijn en Grieks bij Don Picco, naast de kerk van Sint-Augustinus. Maar het vele reizen in de stad, de koude klassen in de winter en het overwerkt zijn vanwege de studies die hij zich oplegt, zorgen ervoor dat hij opnieuw ziek wordt.

Hij heeft last van migraine. Hij hoest. Maar hij klaagt niet en weet zijn goede glimlach te bewaren. Don Bosco is echter ongerust. Hij verplicht hem om zijn studies te onderbreken en naar de ziekenzaal te gaan om er uit te rusten. Er wordt voor gezorgd dat hij overvloedig voedsel krijgt. Maar niets kan de ziekte een halt toeroepen.

Aan verschillende van zijn vrienden vertrouwt Dominiék toe dat hij niet lang meer op aarde zal blijven. Hij offert zijn leven op voor de bekering van de zondaars en voor het welslagen van het werk van Don Bosco.

Deze laatste weet daar niets van af. Hij heeft er verdriet om Dominiek te zien lijden.

Opnieuw hoopt Don Bosco dat de plattelandslucht de jongen weer op de been zal helpen. Op 1 maart verzoekt hij meneer Savio om zijn zoon te komen halen. Dominiek weet dat hij hier niet meer terug zal keren. Hij vraagt om al zijn makkers één voor één te mogen zien, waarbij hij aan ieder een afzonderlijke raad geeft.

Bij een laatste bijeenkomst van de metgezellen van de Onbevleete Ontvangenis neemt hij het woord. Met een verbazend gezag herinnert hij hen aan de doelstelling van de oprichting van het genootschap en hij vraagt aan allen er trouw aan te blijven. Vervolgens gaat hij van Don Bosco afscheid nemen en zegt hem: « *Met mij is het afgelopen, vader. Hier op aarde zal ik u niet meer terugzien.* »

Don Bosco begrijpt deze woorden en is zeer bewogen. Maar Dominiek wil zijn meester troosten en zegt: « *U zal het nog beleven, Don Bosco, dat ik u vanuit het Paradijs zal bezoeken en u zal helpen!* »

PUNTJE : De arme zondaars hebben ons gebed zo nodig! Zeg vaak: « *O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden, behoed ons voor het vuur van de hel, breng alle zielen naar de Hemel, vooral diegene die uw barmhartigheid het meeste nodig hebben.* »

KLEUR het kapelletje in de boom.

*

* *

WOENSDAG 17 MAART

ZOALS JEZUS

VADER Savio is zijn zoon in Turijn gaan halen om hem naar huis te brengen. Het lijkt wel of de lucht van Mondonio hem zijn kleur teruggeeft en hem er weer bovenop helpt. Toch laat vader de dokter komen.

In die tijd staat de wetenschap nog ver af van de vorderingen die wij vandaag de dag maken. De dokter schrijft een middel voor dat precies averechts werkt op zijn gezondheid. Daarop besluit hij om de zieke een reeks van tien bloedaftappingen te laten ondergaan.

Het is altijd indrukwekkend om bloed te zien wegstromen. Daarom zegt de dokter tegen Dominiek : « *Wees niet bang en kijk niet naar wat ik ga doen.* » Dominiek begint te glimlachen en zegt : « *Oh, dokter, een naald die in een ader doordringt, is maar een peulenschil vergeleken bij de nagels die door het levende vlees van de polsen en voeten van onze Redder werden geslagen.* »

De dokter is erg ontroerd door de woorden van zijn jonge patiënt. Na de tien bloedaftappingen moet hij echter vaststellen dat de kwaal, in plaats van overwonnen te zijn, zich verergerd heeft.

PUNTJE : Jezus is onze Redder en onze Koning. Vandaag zeg ik mijn rozenhoedje uit eerherstel voor de mensen die geen eerbied hebben voor zijn Aanwezigheid in al de tabernakels op aarde.

KLEUR het bloembakje onder het boomkapelletje.

DONDERDAG 18 MAART

HET PARADIJS !

DOMINIEK verzoekt om meneer pastoor en vraagt hem het H. Viaticum (de laatste Communie) en het sacrament van de stervenden. Hij antwoordt op de liturgische gebeden met een weliswaar zwakke stem, maar de aanwezigen voelen dat heel zijn geloof en liefde erdoorheen klinken. Het hele gezin staat om het bed van de oudste broer. Moeder heeft moeite haar tranen te verbergen. Onze zieke troost haar met de woorden : « *Vanuit de Hemel zal ik over je kunnen waken en mijn broertjes en zusjes beschermen. Maak je niet ongerust, mama, ik zal daar voor jou nog van veel meer nut zijn dan hier op aarde.* »

Zo nu en dan vraagt vader : « *Dominiek, heb je iets nodig ?* » - « *Vader, ik zal het niet lang meer maken, maar ik ben gelukkig en zo dicht bij Jezus.* » De burens komen hem bezoeken. Dominiek zegt hen eenvoudigweg : « *Tot ziens in het Paradijs ! Wanneer we Jezus als vriend hebben zijn we voor niets bang. Zelfs niet voor de dood. Zeg dat maar tegen iedereen.* »

PUNTJE : Laten wij onze geest van ongehoorzaamheid en frankheid verbeteren, die God en onze ouders zoveel verdriet doet. Laten wij dikwijls herhalen : « *Jezus, zacht en nederig van hart, maak mijn hart zoals het uwe.* »

KLEUR drie mooie bloemen rond Ons-Lieve-Vrouwke.

VRIJDAG 19 MAART – FEEST VAN SINT-JOZEF, VADERKESDAG

EEN HEILIGE DOOD

Op maandagavond 9 maart ademt Dominiek steeds moeilijker. Hij roept zijn vader. « *Vader, het ogenblik is aangebroken.* » – « *Wat wil je, mijn kind, waar heb je nood aan?* » – « *Neem mijn missaal en lees voor mij de gebeden voor een goede dood* », vraagt Dominiek.

Moeder Brigida barst in tranen uit, want nu voelt zij werkelijk dat het uur nadert, waarop haar kind haar gaat verlaten. Om haar zoon haar tranen niet te laten zien, gaat ze op de houten buitentrap zitten. Daar huilt ze met haar gezicht in haar handpalmen.

Vader echter leest met moed de gebeden van de stervenden voor: « *Wanneer mijn onbeweeglijke voeten mij waarschuwen dat mijn loopbaan in deze wereld op het punt staat te eindigen, barmhartige Jezus, ontferm U dan over mij.* »

« *Wanneer mijn trillende handen U niet meer tegen mij aan kunnen drukken, o gekruisigde Jezus, ontferm U dan over mij. Wanneer mijn ziel vóór U zal verschijnen en zij voor de eerste keer de schittering van Uwe Majesteit zal zien, ontferm U dan over mij, opdat ik U voor eeuwig zou loven.* »

De kleine zieke strekt zijn armen uit en roept: « *Dat is alles wat ik verlang, papa: Jezus eeuwig loven! Tot ziens, vader.* » Plots gaat Dominiek weer rechtzitten en zegt met een verlicht gelaat: « *O vader! Wat is hetgeen*

ik zie mooi.»

Een zucht, een lichte ademstoot en het is voorbij. Dominiek zakt rustig terug neer op zijn kussen. Hij beweegt zich niet meer. Hij is de eeuwigheid ingegaan. Zijn broertjes kijken naar hun grote broer, die in de Heer ontslapen is.

PUNTJE : Vandaag bid ik tot Sint-Jozef dat hij aan de goede God zou vragen de zielen van het vagevuur te verlossen. Hij is namelijk de patroon van de goede dood. Ik ontzeg me vandaag iets om hen te helpen.

KLEUR de kroon van Ons-Lieve-Vrouwke.

*

* *

ZATERDAG 20 MAART

EEN HEMELSE VERSCHIJNING

WANNEER Don Bosco op 10 maart van vader Savio de dood van Dominiek verneemt, roept hij alle kinderen bij zich. Als hij hun de manier waarop Dominiek naar de Hemel gegaan is vertelt, zijn alle aanwezigen buitengewoon ontroerd. Iedereen denkt : « *Onze vriend is een echte heilige !* »

Enkele weken later in april 1857 verschijnt Dominiek 's nachts aan zijn vader. Hij straalt één en al licht uit. Zijn vader kan zijn ogen niet geloven. « *Ja, vader, ik ben het ! Maak je niet ongerust, ik ben in het Paradijs en ik zal je beschermen evenals mama en al mijn broers*

en zussen. »

In 1858 begint Don Bosco het leven van Dominiek op papier te zetten. Veel mensen beginnen hem te aanroepen en er worden buitengewone genaden verkregen. Don Bosco is zelfs verplicht om het leven van zijn geliefde leerling verschillende keren te laten herdrukken, omdat er zoveel vraag naar is.

Het zal dan ook niet lang duren of het leven van onze kleine heilige geraakt overal bekend, en dan vooral bij de kinderen. Veel minder bekende jongens en meisjes, uit alle landen van de wereld, willen hem navolgen op zijn korte, snelle weg naar de heiligheid. En jij? Wil jij samen met hen ook een kleine strijder zijn in dienst van Maria, om te helpen haar Onbevlekt Hart te troosten dat door zoveel mensen en kinderen heel lelijk beledigd wordt?

Om je daarbij te helpen, volgen we in deze laatste twee weken vóór Pasen het even korte, maar eveneens heldhaftige leven van één van die jongeren die Dominiek Savio wilden navolgen in zijn vurige liefde voor God, onze allerliefste hemelse Vader, en Maria, onze goddelijke Moeder. Maar dat is voor morgen!

PUNTJE : Laten ook wij de H. Dominiek aanroepen en Jezus bedanken dat wij katholiek zijn : wij weten dat wij op een dag bij hen zullen zijn in het Paradijs !

KLEUR drie mooie bloemen rond Ons-Lieve-Vrouwke.

*

* *

PASSIEZONDAG 21 MAART

IN SAVIO'S SPOOR

GOEDE Vrijdag, 1953. Rollegem-Kapelle, bij Ledegem in West-Vlaanderen, ligt opvallend stil rond zijn zwijgende kerktoren. Het lenteweer houdt zich klaar, maar blijft toch nog delicaat gesluierd om op Pasen zelf met des te meer brio de Verrijzenis van Christus te kunnen aankondigen.

Op de boerderij Cossement gaat het er erg druk aan toe. Stefaan en Maria, die door iedereen Mia wordt genoemd, zijn overgelukkig. Ze hebben een nieuw broertje! Spijtig dat ze niet naar school hoeven, ze zouden het de zuster zeker verteld hebben.

Twee dagen later op Pasen wordt de baby gedoopt: « *Ignaaas, ik doop jou in de Naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest.* » En ondanks dat de kleine Ignaaas erbarmelijk weent onder het toedienen van het symbolische zout, komt de goede God op dat moment in hem zijn intrek nemen.

's Avonds, dromend over haar lieveling, bidt moeder: « *O goede Moeder, reeds twee jongens en een meisje. Ik dank u! Zegen hen, goede Maagd, en mocht het u behagen toch één van hen uit te kiezen om zich als priester of kloosterling geheel aan u toe te wijden.* »

Eindelijk duwt papa de deur open. « *Kom, jongens, 't is eerste schooldag vandaag.* » Op de tast zoekt hun blinde vader de voorhoofden van zijn zoontjes. Ieder

krijgt een kruisje en geknield bidden ze samen hun drie Weesgegroetjes.

Weldra zitten ze rond de tafel; er is confituur op hun boterhammen en de warme melk geurt smakelijk. Na het ontbijt nog eens hun gezicht afwassen, de beste voorschoot aan en een kam door de krullen. Vol ongeduld staat Mia klaar om te vertrekken: vandaag zal ze fier met haar Ignaas over de speelplaats van de lagere school kunnen stappen en aan haar klasgenootjes en de zusters haar levende pop laten zien. Nog een kus en nog een kruisje en weg zijn ze!

PUNTJE: Deze week zal ik aan papa en mama of moeke een kruisje op mijn voorhoofd vragen: als ik opsta, als ik ons huis verlaat, wanneer ik ga slapen.

KLEUR de blinde vader van Ignaas, die de kar duwt.

*

* *

MAANDAG 22 MAART

OP DE KOSTSCHOOL

IN september 1958, als vijfjarige broekvent, wandelt Ignaas aan de hand van zijn vier jaar oudere broer zijn nieuw verblijf binnen: de kostschool van Moorsele. Dat er veel kinderen zijn, is nog niet zo opvallend. In iedere school is dat zo. Maar al die bedden! Nog nooit heeft Ignaas zoveel bedden samen gezien. Ook hij krijgt zijn bed toegewezen.

Zoals steeds volgt hij de anderen, stil en schuchter... Maar zijn ogen zijn des te wakkerder. En wanneer de zuster hem stiekem toeknikt, is zijn antwoord een blik van volle aanhankelijkheid.

Weldra voelt Ignaas zich goed thuis in zijn nieuwe wereldje. Een geweldige lawaaimaker wordt hij niet en hij is ook erg tevreden telkens hij Stefaan te zien krijgt. Hij heeft reeds een stel kameraadjes en vooral wordt hij de beste vriend van de zuster!

In oktober, de maand van de Rozenkrans, wordt het rozenhoedje iedere avond gezamenlijk gebeden. De grotere jongens mogen om beurt een tientje voorbidden. Zeer vurig met de oogjes dichtgeknepen antwoordt Ignaas telkens op de voorbidder. Hij koestert een heimelijk verlangen: zou hij niet eens mogen voorbidden? Na een paar dagen durft hij het de zuster vragen. Hij mag! Devoot bidt hij traag maar zeker een tientje voor. Dat hij *de 'vlucht' van uw lichaam Jezus*, in de plaats van *de 'vrucht' van uw lichaam Jezus* bidt, dat doet er niet toe, niemand moet er om lachen. De kleine meent het zo oprecht.

PUNTJE: Laten wij nooit stoppen met onze *Ik hou van u, Maria's* te bidden, zelfs als het ons veel moeite kost of als we denken dat we ons rozenhoedje niet goed bidden. Onze hemelse Koningin ziet onze goede wil en stelt zich daarmee tevreden. (H. Teresia van Lisieux)

KLEUR drie mooie bloemen rond Ons-Lieve-Vrouwke.

DINSDAG 23 MAART

EEN GOED HART

MORGEN bezoek ! Ook de jongens van de Dominiek Savio-groep hebben die lucht beet.* Het kriebelt tot in hun benen. Ignaas stormt uitbundig de speelplaats op. Zo maar, zonder doel. Hij weet met zijn geluk geen blijf. Morgen komen papa en moeke en Stefaan. En in zijn blijheid slaakt hij krachtige indianenkreten.

Toen zuster Agnes zoals haast iedere zaterdag de klas bezocht, heeft ze verklapt wie weldra zijn eerste Communie mag doen. En hij, Ignaas, is er bij. Daarom vooral verlangt hij zo naar het bezoek.

« *Papa en moeke, ik mag bijna mijn eerste Communie doen ! Nog twee keer bezoek en dan is het zo ver.* » Ignaas ziet rood van spanning. Vader en moeder genieten van de schone vreugde. En heel de namiddag is Ignaas overgelukkig.

Wie gelukkig is, wil geluk meedelen. Terloops komt hij moeder stil vragen : « *Moeke, mag ik een ijsje kopen voor Luc ? Hij heeft geen bezoek.* » Wat een vrolijk zicht om de twee knapen samen broederlijk te zien likken !

**De Savio-groep is een schoolgroep zoals het Genootschap van de Onbevleete Ontvangenis ; weet je nog wie de stichter daarvan was ? Waar hielden ze zich mee bezig ? (Blader eens terug naar dinsdag 9 maart.)*

PUNTJE : Ik zal eerder dienen dan mij laten bedienen.

KLEUR Ignaas die zijn vader helpt door de kar te trekken.

WOENSDAG 24 MAART

EEN WIT KOSTUUM

DE dagen die volgen zijn belangrijk. Hoe meer de tijd vordert, hoe meer alles naar de communiedag gericht is. De godsdienstlessen, de taallessen, het puntje van de week... Zuster Agnes raadt de communicanten aan regelmatig naar de kapel te gaan. Want zullen zij niet de allerbeste vrienden van Jezus worden? Mogen zij zich dan niet goed thuis voelen in zijn Huis? Ze weten dat maar al te best.

Nog twee dagen en dan is het zondag... de grote dag! Ignaas draait zich rond tussen de lakens. Daarstraks is moeke gekomen met zijn nieuw kostuum. Het wordt een mooie dag. Zuster Agnes heeft gezegd dat ze wel elks een schoon kostuum zullen hebben, maar dat zij zelf moeten zorgen dat ze vooral vanbinnen heel schoon zijn. En daarom heeft hij vandaag geen enkele keer gebabbeld in de rij. Nee, hij heeft flink meegezongen. Dat alles maakt zijn geluk nog sterker.

En morgen... morgen komt de priester en zaterdag ook. Hij zal proberen om goed te antwoorden. Deze morgen heeft hij tweemaal kunnen antwoorden. Het was heel goed.

Hij droomt... droomt... En als de zuster nog de ronde van de slaapzaal doet, ziet ze hem in zijn slaap glimlachen.

PUNTJE : Ik zal onze kruisbeelden thuis vaker groeten.

KLEUR de boom met het kapelletje.

DONDERDAG 25 MAART – FEEST VAN MARIA-BOODSCHAP

DE GROTE DAG

DE kapel is in feest. De muziek speelt. De priester staat voor het altaar. 15 koorknappen – de misdienaars van dienst – staan er fier en eerbiedig rond. 't Lijken wel pauselijke zoeaven. Een rij gelukkige communicanten stapt plechtig de kapel binnen. De misviering begint. Ignaas let goed op tijdens het Evangelie en de preek.

Dan is het tijd voor de Communie. Eén voor één omhelst Jezus de communicanten. Eerbiedig stapt Ignaas terug naar zijn plaats. Hij knijpt zijn ogen goed dicht. Hij heeft zoveel aan Jezus te vertellen en te vragen... voor zijn blinde papa, voor zijn hardwerkende moeke, voor de boerderij... voor hemzelf, voor zijn kameraden. Hij neemt zijn prentje in de hand en bidt het tekstje :

*« Bewaar mijn hart voor U alleen,
bewaar het zuiver, heel mijn leven,
opdat ik, tot mijn laatste stond,
U anders niets dan vreugd zou geven. »*

Daaronder staan zijn naam en de datum : Ignaas Cossement – 15 mei 1960. Onze held vermoedt nog niet in het minste hoezeer Jezus en Maria zijn gebed zullen verhoren.

PUNTJE : Laten wij zoals Ignaas onze ziel in staat van genade bewaren. Ik vraag aan mijn ouders wanneer onze paasbiecht zal plaatsvinden.

KLEUR het lint met de tekst *Liefste Lieve Vrouwke onbevlekt ontvangen, bid voor ons.*

VRIJDAG 26 MAART

MISDIENAAR

«**I**GNAAS! Zuster Godelieve heeft gezegd dat de twaalf flinkste jongens tijdens de Mis van het feest van Don Bosco misdienaar mogen zijn.» Bezweet van het voetballen staan de vierdejaars bijeen gedrumd. Wie zouden de gelukkigen worden?

31 januari, feest van de H. Don Bosco. De kapel is op haar best. De jongens in wit hemd, de meisjes witte bloes met blauwe overgooier. Alles is fris en feestelijk. Allen richten zich naar het verlichte altaar. Daar begint zuster Maria de intredemuziek. Sreen, ingetogen, bewegen priester en koorknapen zich door de middengang.

Tussen de twaalf uitverkorenen staat Ignaas. Hij is er bij. Hoe heeft hij de noveen vóór het feest van Don Bosco nauwkeurig nageleefd! Hij is er toe gekomen het bepaald puntje van elke dag goed uit te werken. Zelfs die keer toen er stond: vandaag zal ik flink mijn rekenles leren. Nochtans kost het leren hem geweldig veel inspanning, maar hij heeft het toch gedaan. Daarom mag hij nu zo dicht bij de offerende Christus komen. Hij heeft iets gedaan voor Hem. Hij houdt van Hem. Gelukkig neigt hij tijdens de consecratie zijn lantaarnlichtje naar voren.

PUNTJE: Er resten ons nog juist negen dagen voor Pasen; dat is de tijd van een noveen. Ik neem een mooi gebed dat ik elke dag kan bidden voor een spe-

ciale intentie. Dat zal Jezus véél plezier doen, want Hij heeft graag dat we Hem om hulp vragen.

KLEUR een vrolijke jongen met een bezem.

* * *

ZATERDAG 27 MAART

EN NOG MEER DIENEN

VOOR Ignaas is zijn eerste mis als misdienaar echt een hoogtepunt geweest. Nu hij de smaak van het heilige geproefd heeft, kan hij er niet meer van loskomen. Zou hij nog aan het altaar mogen? Hij oefent zich duchtig in het Latijn. Maar dat lange Confiteor komt er zo haperend uit. Het gaat niet.

Het Lof dienen. Dat kan hij toch aan. Nu eens hanteert hij de bel, dan weer zwaait hij het wierookvat. Alles God ter ere!

En regelmatig roept zuster Maria hem ook terzijde. Zeker komt hij in de kapel werken! Banken verplaatsen, de vloer wrijven tot hij blinkt, de vensters openen, de tapijten uitkloppen... Hij zweet ervan, maar hij doet niets liever.

Werken, werken... en 't is voor zuster Maria, en 't is vooral voor Jezus in het tabernakel!

PUNTJE: Laten we ons vandaag af en toe in de richting van het tabernakel in onze dorpskerk keren en het gebed van de Engel van Fatima zeggen: « *Mijn God, ik geloof, ik aanbid, ik hoop en ik hou van U! Ik*

vraag U vergeving voor de mensen die niet geloven, niet aanbidden, niet hopen, niet van U houden.»

KLEUR Ignaas die bij een boomkapelletje een Wees-gegroetje zegt.

*

* *

PALMZONDAG 28 MAART

MIJN VOORBEELD

«**I**N tegenwoordigheid van God de Vader, de Zoon en de H. Geest, en vertrouwend op zijn opperste goedheid, in tegenwoordigheid ook van Maria, mijn Onbevleete Moeder, en van Dominiek, mijn stralend voorbeeld, en rekenend op hun voorspraak, neem ik mij voor mijn heilige voortrekker na te volgen

- in zijn ware godsvrucht,
- in zijn blijde dienstvaardigheid,
- in zijn ongekreukte reinheid, en vooral
- in zijn durvend apostolaat.* »

Ignaas straalt wanneer hij naar zijn plaats terugkeert. Hij, Ignaas, heeft zich dicht bij Christus geplaatst naar het voorbeeld van zijn heilige broer, Savio. De belofteformule die hij net met de anderen heeft uitgesproken, is blijvend. Ze is als een brandende kaars die ons gebed aanhoudt, ook wanneer we reeds vertrokken zijn.

Na de plechtigheid krijgen ze nog zijn afbeelding. 's Avonds neemt Ignaas zijn prentje mee naar boven.

Op zo een grote slaapzaal kan het moeilijk toegelaten worden, dat ieder met zijn eigen versieringen de kamer verfraait. Maar zijn kastje, dat is toch van hem. Langs de binnenkant van de deur speldt hij het vast. « *Mijn heilige broer* », mompelt hij nu twee, drie keer per dag. En het helpt hem telkens om stil en vlug ten dienste te staan.

**Je herkent het woord apostel; apostolaat doen is zoals Jezus het goede voorbeeld geven en trots zijn op ons geloof.*

PUNTJE : De laatste en belangrijkste week van de Vasten is begonnen. Ik neem mij voor deze week flink te zijn, en enkele verstervingen te doen voor Jezus en Maria. Bv. niet op de computer gaan en in de plaats een heiligenleven of het Lijdensverhaal van Jezus lezen.

KLEUR het portret van Ignaas Cossement.

*

* *

MAANDAG IN DE GOEDE WEEK 29 MAART

DE BEZEMCLUB

HIJ wil méér doen. En er zijn er nog die meer willen. Ze hebben elkaar vlug gevonden. 't Zijn altijd dezelfde jongens die klaar staan om een handje toe te steken.

Andreas en Ignaas zijn weer eens bezig de boorden en vooral de hoeken van de speelplaats te keren. Zelfs

rond de zandbak herbeginnen ze telkens om het zand terug achter zijn grenzen te scheppen. Met reuzeborstels duwen ze het vuil voor zich uit. Werken, hun krachten er op uitspelen, dat is hun leven. Aan de bakken gekomen, scheppen ze er alles in.

« *Zuster, mogen we de vuilbakken leegmaken?* » – « *Als het niet te zwaar is, gerust hoor.* » Dat is de juiste toon om ze in volle actie te krijgen. Ze moeten toch tonen dat ze sterke mannen zijn. – « *Och nee, ze zijn niet te zwaar. Kijk maar, Zuster Godelieve.* » En weg zijn ze.

Ze hebben een paar zwarte vegen in hun bezweet gezicht, wanneer ze weer aan het poortje verschijnen. Van achter haar rug haalt zuster Godelieve twee bronskleurige peren tevoorschijn. « *Hier, en laat het jullie maar smaken.* » Verrast en gretig nemen zij ze aan: « *Dank u, Zuster.* » Hun jonge tanden schieten dwars door de sappige vrucht. « *Zuster, weet u hoe we ons noemen? De bezemclub. En er zullen nog jongens bij ons komen.* »

De bezemclub of de Savio-club, denkt de zuster. Het één is het één, en het ander is het ander. In de grond is het één. Die twee hier hebben het goed begrepen.

PUNTJE: Weet je waarom er geen verschil is tussen de twee? Het maakt niet uit *wat* we doen, als we het maar goed en uit liefde tot Jezus en Maria doen.

KLEUR de tweede jongen in de bezemclub.

*

* *

DINSDAG IN DE GOEDE WEEK 30 MAART

VAKANTIE !

VAKANTIE en wel thuis op de boerderij ! Binnen de kortste keren kent Ignaas iedere bijzonderheid van zijn wereldje. Hij vindt elk wegje en paadje, hij is de vriend van alle honden en vee. Hij weet wat er groeit op akkers en weiden, wat er leeft in sloot en plas, onder de grond en boven de grond. Uren kan hij toeven in die gezellige natuur.

« *Ignaaas, steek je me een handje toe ?* » - « *Ja, papa.* »
Meteen laat hij alles in de steek. De speelkar wordt tegen de muur gerold. Gezwind neemt hij de hem toegewezen emmer. En alsof het een ander spel geldt, begint hij met hart en ziel de stal te schrobben. Alle werk is spel bij hem en alle spel is ernst. Tegen twaalf uur is alles klaar. De maaltijd is welkom ! Hij eet als een grote.

Na de middag zet papa zich wat in de zetel. Mama legt de twee kleinsten te rusten en zet zich dan ook wat. Mia begint de vaat. Stefaan zorgt voor de dieren en Ignaas houdt zich bezig met Ruben en Lucas.

« *He ! Wie komt daar af ? 't Is meneer pastoor.* »
- « *Dag, mijn beste jongens. Waar zijn papa en moeke ?* »
- « *In de keuken, Eerwaarde.* »

Wanneer de pastoor de keuken binnentreedt, staat moeder reeds klaar om hem te ontvangen. De kinderen komen allemaal groeten. Mia maakt de koffie klaar. Ignaas en Stefaan dekken de tafel. Niets wordt vergeten,

natuurlijk ook de koekjesdoos niet. De pastoor slaat de kinderen gemoedelijk gade en weet voor ieder een vriendelijk woord. Hij legt de reden van zijn bezoek voor. Of er in geen van hun kinderen een roeping te bespeuren valt ?

« Ik ben wat vroeg, » zegt hij, *« maar over enkele jaren kom ik eens terug voor uw tweede zoontje. Daar zit wat in. »*

Pas is hij vertrokken of de tongen komen los. Ignaas is ondertussen al weer bezig met de boel op te ruimen. In de achterkeuken vraagt moeke hem zo terloops : *« Zou jij later geen broeder willen worden om aan de zwartjes te leren meubels maken ? »* Hij monkelt eens en laat het daarbij.

Maar als hij buitenkomt, keert hij niet terug naar de speelkar. Hij stapt de bergplaats binnen en gaat voor zijn schaaftank staan. Hij bekijkt zijn timmergerief... Meubelmaker worden, dat is zijn droom. Zou dat andere ook gaan, broeder worden ? Zou dat kunnen samengaan zoals moeke het zei ?

PUNTJE : Ik denk tijdens de droeve mysteries aan Jezus en lijd met mijn Verlosser mee : zijn doodstrijd, de geseling en doornenkroning, zijn kruisweg en zijn dood.

KLEUR het kader rond het portret van Ignaas.

*

* *

WOENSDAG IN DE GOEDE WEEK 31 MAART

LAAT DE KLEINEN TOT MIJ KOMEN

« **I**GNAAS ! » - « Ja, papa ? » - « En jouw duiven ? »
« - « O ja, ik was het haast vergeten. »

De rest van de namiddag kuist hij vrolijk zijn duiventil. Van werken heeft hij geen schrik. De duiven roekoeën en kirren en Ignaas zingt luidkeels mee. Heel zijn repertorium komt er door : *De dennen roepen ons ; Komt, kameraden, komt...*

Moeder roept hem binnen voor het vieruurtje, dat hij uitzonderlijk voor de tv mag nemen. Na een tijdje zegt moeke : « *Ignaaške, zou je papa niet wat gezelschap gaan houden ? Er moet nog een koe gemolken worden.* » Hij is al rechtgeveerd. Nog een vlugge blik op het scherm en hij is weg.

Wat goed dat hij tijd heeft om papa te helpen. Hij ziet zijn blinde vader doodgraag ; hij is dan ook papa's beste vriend.

De schemering begint in te vallen. « *Kom, Ignaas, die kar zou nog terug naar hiernaast moeten. Gaat het nog ?* » - « Ja, papa. »

Vader duwt achteraan, Ignaas neemt de stang en stuurt de kar. Plots bij een lichte helling schiet ze vooruit ! Ignaas springt ervoor en wil ze tegenhouden... maar hij wordt neergesmaakt en geraakt tussen de kar en de muur vastgeknelde. Hij kermt van de pijn ; papa zoekt hem tastend. Moeizaam draagt vader zijn geelwit

vertrokken jongen naar binnen.

« *Ik krijg geen adem ! Moeke, ik krijg geen adem !* »

Heel het huis staat op stelten, de dokter verschijnt.
« *Vlug, vlug naar Roeselare !* »

« *Dokter, haast u, haast u, ik heb geen adem.* »

Daar ligt hij nu. Men dient hem serum en zuurstof toe. Gebonden aan de twee armen lijkt hij wel een gekruisigde Christus. Opeens krijgt hij het veel te warm :
« *Moeke, smijt me bloot. Mijn buikje doet zo een pijn !* »
Het is de derde en laatste inwendige bloeding.

De specialisten zullen proberen in te grijpen. Ignaas is reeds bewusteloos vooraleer hij de operatiekamer binnen wordt gereden. Even later is hij voorgoed ingeslapen... en ontwaakt hij alleen in de armen van God.

Het is dinsdagmorgen, 1 oktober 1963. Op Goede Vrijdag werd hij geboren, Pasen was zijn doopdag. Langs de Goede Vrijdag van zijn lijdensbedje komt hij in het Eeuwige Pasen. Ignaas is zijn eeuwiglichtende Dag begonnen.

PUNTJE : « *Ja, papa ; ja, mama. Ja, moeke.* » Dat hoort Onze-Lieve-Vrouw zo graag ! Zoals Ignaas hou ik van mijn ouders en vraag hen om vergeving als ik een stommitieit bega.

KLEUR de zware kar.

*

* *

WITTE DONDERDAG 1 APRIL

DE DROOM VAN DON BOSCO

EEN twintigtal jaren na de dood van Dominiek Savio heeft er een onverwachte gebeurtenis plaats. De inmiddels erg verouderde Don Bosco ziet in zijn geest Dominiek in het Paradijs. Ziehier wat hij aan zijn leerlingen vertelt: « Het leek mij alsof ik op een heuvel stond naast een grote vlakte, die veranderd was in een tuin die onvergelijkelijk mooi was.

Terwijl ik daar sta, word ik door een hevige bewondering gegrepen. Plots hoor ik schitterende muziek opstijgen vanuit de vlakte; het klinkt wel als een geweldig en heel welklinkend koor. Ik zie jonge mensen in groepen naar mij toe komen, waarvan ik een groot aantal herken. Het zijn leerlingen van het pensioonaat van Turijn en van de salesiaanse huizen uit de omgeving, die de afgelopen jaren gestorven waren. Het lange kledingstuk dat zij dragen is bij de één ietwat anders dan bij de andere, maar allen dragen zij om hun middel een prachtig rode ceintuur.

Aan het hoofd van de groep loopt een bewonderenswaardige jongeman. Het kledingstuk dat hij draagt, is wit en is bezaaid met diamanten. Zijn ceintuur is met parels versierd. Hij heeft een bloemenkrans op het hoofd en een licht als dat van een lentemorgen, dat niet van deze aarde is, omstraalt alles.

De jongeman komt naar mij toe en op twee passen afstand houdt hij stil. Er heerst een grote stilte. De

jongeman maakt zich op om te spreken. »

PUNTJE : Ik vraag aan het Onbevlekt Hart van Maria om mij te helpen Jezus goed te ontvangen in de Communie vandaag, als wij vandaag naar de Mis kunnen gaan.

KLEUR de bloemblaadjes rond Ons-Lieve-Vrouwke.

*

* *

GOEDE VRIJDAG 2 APRIL

1STE VRIJDAG VAN DE MAAND

EEN SCHITTEREND BOEKET

DE jongens luisteren gespannen naar Don Bosco, die het relaas van zijn droom vervolgt : « De jongeman komt naar mij toe en ik herken in hem... Dominiek Savio. Op twee passen afstand houdt hij vóór mij stil en dadelijk houden de muziek en de gezangen op. Er heerst een grote stilte. Daarop zegt Dominiek tegen mij : « *God zendt mij naar u toe, Don Bosco, om met u te spreken.* »

« *Maar waar ben jij, Dominiek ?* » – « *Ik ben in het land van de zaligheid* », antwoordt Dominiek. – « *Is daar waar jij vandaan komt dus de beloning voor de uitverkorenen ?* », vraagt Don Bosco. – « *Oh, wat u nu ziet, Don Bosco, is nog maar een afbeelding. Het Paradijs zelf kan geen enkel menselijk oog op aarde zien.* »

« *Maar wat is dan dat mooie licht ?* », vraagt Don

Bosco. - « *Dat licht is maar een beetje feller dan het natuurlijke licht. Dat van de Hemel is oneindig veel mooier* », zegt Dominiek. Het gesprek gaat zo verder over de schoonheden van het Paradijs. Op dat ogenblik laat Dominiek mij een schitterend boeket zien dat hij in zijn handen houdt.

Er zitten viooltjes in, rozen, gentianen, lelies en korenaren. « *Deze bloemen vertegenwoordigen de deugden waaraan Onze-Lieve-Heer de voorkeur geeft* », vertelt Dominiek. - « *Zeg mij, Dominiek, welke deugd lijkt jou het belangrijkste op het ogenblik van sterven?* »

« *Ik zal het u vertellen, Don Bosco : het is de godsvrucht tot de H. Maagd. Zeg het met klem tegen alle kinderen : zolang zij leven, moeten zij niet nalaten Onze-Lieve-Vrouw dikwijls te aanroepen. Haar bijstand zal dan op het moment van hun dood voor hen almachtig zijn.* »

PUNTJE : Vandaag zal ik een offertje aan tafel brengen, als het van moeder mag, om het H. Hart van Jezus te troosten op deze eerste vrijdag van de maand.

KLEUR Ons-Lieve-Vrouwke en Kindje Jezus.

*

* * *

STILLE ZATERDAG 3 APRIL
1STE ZATERDAG VAN DE MAAND

ZUIVERE GEEST

« **W**AT heb je me nog meer te zeggen, Dominiek ? »
– « Het komende jaar zal de goede God acht van uw kinderen roepen om deze wereld te verlaten. Maar wees niet bang; het offer van hun leven zal bijzondere genaden verkrijgen voor uw geestelijke familie. De H. Vader zal ook zijn beloning krijgen. [De zalige paus Pius IX zal dat jaar komen te sterven.] Maar de Kerk zal haar evangelisatiewerk doorzetten onder leiding van een grote paus. »

« Toen », zei Don Bosco tegen de omstaanders, « liep ik snel vooruit om te proberen hem bij de hand te pakken, maar die was ongrijpbaar als lucht. Ik voelde niets. »

« Ik zou zo graag jouw handen aanraken, Dominiek ! Ik zie jou toch duidelijk vóór mij staan, waaruit is jouw verschijning dan gemaakt ? » – « Oh, Don Bosco, wanneer door de wil van God een ziel die van het lichaam gescheiden is aan u verschijnt, dan komt die niet in de vorm van het lichaam dat zij op aarde had naar u toe. Men gelooft te maken te hebben met echte handen en echte voeten en een echt gezicht, maar die ziel is alleen maar een ongrijpbare geest. »

PUNTJE : Laten wij om het Onbevlekt Hart van Maria te troosten vurig op haar kleine verzoeken ingaan op deze eerste zaterdag. Zo kunnen wij de dag van haar triomf op de duivel bespoedigen.

KLEUR het portret van Dominiek Savio.

PAASZONDAG 4 APRIL

PASEN

INVULNERATI !

« **E**^{EN} laatste vraag, Dominiek ! Zijn mijn dierbare kinderen hier op weg naar de Hemel ? » – « Uw kinderen kunnen in drie groepen verdeeld worden, Don Bosco. Kijk maar naar deze lijsten. »

Op de eerste lijst staat vanboven het Latijnse woord *Invulnerati*, wat wil zeggen 'Is nog nooit door de doodzonde verwond'. Aan de kop van de tweede lijst staat *Vulnerati*. Dat is de lijst waarop allen staan die het ongeluk hebben gehad de genade van God verloren te zijn door een doodzonde, maar die door een goede biecht en edelmoedige inspanningen de genezing van hun ziel hebben verkregen.

De derde lijst gaf degenen aan voor wie het nodig was dat zij zich zouden bekeren. « *Onthoud hun namen goed, Don Bosco, en vraag hen zonder dralen te gaan biechten* », zei Dominiek nog. Vervolgens verdween het visioen langzaam. Je kan je wel inbeelden met wat voor een bewogenheid de aanwezige kinderen naar die vertrouwelijke mededeling hebben geluisterd !

Laten we deze paastijd ingaan met het goede voornemen onze ziel steeds zuiver te bewaren, te houden van de staat van genade, en zo snel mogelijk te gaan biechten

als we God door onze zonden verdriet hebben gedaan.

Laten we aan Dominiek en Ignaas vragen om onze hemelse beschermers te zijn. Zo zullen ze aan de Onbevleete Ontvangenis de genade voor ons vragen om op hen te lijken en naar hun voorbeeld een heel zuiver hart en een schone ziel te bewaren. Dan zullen we hen op een dag gaan vervoegen, samen met de engelen en de andere heiligen, in het hemelse Paradijs!

TEKEN jezelf in het lege kader. Vraag op deze Paasdag aan Ons-Lieve-Vrouwke om van jou ook een heilige jongen of een heilig meisje te maken, en schrijf erbij: *Maria, maak van mij een heilige!*

*

* *

De Katholieke Contrareformatie – F 10260 Saint-Parres-lès-Vaudes